

[Koch.]

Jeg skal først pege paa, at der i første Del af § 2 fastslaaes, at Bygningsinspektørerne skal føre Tilsyn med samtlige Statsbygninger dog med visse nærmere angivne Undtagelser, men i § 4 staar der i Slutningen af 1ste Stykke, at naar en Nybygning eller større Om- og Tilbygning er fuldført, skal den synes af den Bygningsinspektør, i hvis Distrikt den er beliggende, og derefter skal den overleveres til det i samme Paragraf, nemlig § 4, omtalte Statsbygningskontor til fremtidigt Tilsyn og Vedligeholdelse. Der synes her at være noget af en Modsigelse. Jeg for min Part kan ikke forstaa det paa anden Maade end, at det fremtidige Tilsyn skal føres af Bygningsinspektøren, men med Statsbygningskontoret som en Slags overordnet Institution. Men herved bliver Bygningsinspektørerne underordnede Embedsmænd i Forhold til Statsbygningskontoret, og dettes Chef bliver en Slags Chef for hele Statens Bygningsvæsen. Om det nu er rigtigt eller ikke rigtigt at have en saadan øverste Chef, skal jeg ikke komme ind paa her, men det forekommer mig, at det i alle Tilfælde bør fremgaa klart af Loven, om det er ordnet paa den ene eller paa den anden Maade, og denne Klarhed synes jeg savnes.

Den ærede indledende Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, gav os jo en voldsom lang og meget indgaaende historisk Udvikling af, hvorledes denne Sag var blevet behandlet i Tidens Løb. Jeg skal ikke komme langt ind paa det historiske, men skal kun nævne, at det var i Juni 1924, at man nedsatte et stort Udvalg til at undersøge hele Forholdet. Dette Udvalg nedsatte i April 1925 et Underudvalg, der bestod af lutter sagkyndige Folk. Dette Underudvalg afgav en ret indgaaende Betænkning, og paa Grundlag af denne Betænkning udarbejdede det samlede, store Udvalg en ny Betænkning, der dog i det væsentlige falder sammen med Underudvalgets Betænkning. Det store Udvalgs Betænkning fremkom i December 1929.

Man overraskes noget, naar man sammenligner Udvalgets Betænkning og det Forslag, der er fremsat i den, med det endelige Lovforslag, der nu ligger paa Rigsdagens Bord. Sagen er den, at der i visse Paragraffer er en ret væsentlig Forskel mellem det i Betænkningen fremsatte Forslag og det Lovforslag, vi behandler nu. Ganske særlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa § 3, der omhandler Bygningsraadets Sammensætning. I Underudvalgets Betænkning var dette Raad tænkt sammensat af to Arki-

tektekter og en Ingeniør, idet dog Ingeniørforeningens daværende Formand, Ingeniør Holger Neergaard, mente, at der burde være to Arkitekter og to Ingeniører. I det store Udvalgs Betænkning er man gaaet til at foreslaa Raadet sammensat af to Arkitekter, en Ingeniør og en bygningskyndig Mand, der dog ikke behøver at være hverken Arkitekt eller Ingeniør. Men i Lovforslaget er man gaaet endnu videre; der foreslaar man nemlig to Arkitekter, hvoraf den ene skal være Bygningsinspektør, en Ingeniør og to Medlemmer, der skal være bygningskyndige, men som ikke behøver at være hverken Arkitekter eller Ingeniører, og endelig et sjette Medlem, nemlig Chefen for Statsbygningskontoret.

Hvis Bygningsraadets Formand, der udnævnes af Indenrigsministeren, muligvis bliver den samme, som er Chef for Statsbygningskontoret, saa er vi jo noget inde paa det Embedsmandsvælde, som man fra Venstres Side er bange for, idet vi da har et Bygningsraad med Statsbygningskontorets øverste Chef som Formand, og desuden har man samme Mand som Chef for Statsbygningskontoret. Derved fremkommer det skæve Forhold, at vedkommende Mand til en vis Grad bliver sin egen Chef.

Det bør vist overvejes, om det er rigtigt, hvis man vil fastholde dette Bygningsraad — og det tror jeg er rigtigt —, at lade en af Bygningsinspektørerne være Medlem af dette Bygningsraad. Bygningsinspektørerne skulde jo være Embedsmænd, der skulde være fuldkommen ligestillede, men ved at lade en af dem indtræde i Bygningsraadet giver man jo alligevel denne Bygningsinspektør en særlig Stilling; han bliver i visse Situationer ligesom en Slags overordnet for sine sidestillede Kolleger og vil i visse Tilfælde ogsaa kunne blive en Slags overordnet for sig selv.

Der er i § 3 indsat et mærkeligt Stykke, som jeg maa tilstaa jeg ikke helt forstaaer. Der staar, at visse Byggeforetager indenfor Statsbanerne samt Post- og Telegrafvæsenet ikke skal forelægges Raadet paa anden Maade end gennem de til Licitation udarbejdede Beskrivelser, og der staar udtrykkelig præciseret, at det kun skal være Beskrivelserne. Men hvad Raadet egentlig skal stille op med disse Beskrivelser, det kan jeg ikke se. Det vil være umuligt for Raadet ud fra saadanne Beskrivelser at tage nogen som helst Stilling til et saadant Byggeforetage. Derfor mener jeg, at denne Bestemmelse enten er overflødig og bør bortfalde, eller at den bør udvides til, at Raadet skal have disse Byggefore-